

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ἄφου τὸ σπουδαιότερον καὶ τὸ πλέον σφοδρὰς συγκινήσεις παρέχον θέατρον τοῦ πολέμου ἐτελείωσε μετὰ βραχυχρόνιον διάρκειαν, ἡ προσοχὴ τοῦ κοινοῦ ἤρχισε ν' ἀπορροφᾶται ὑπὸ τῶν συνήθων ἡρεμωτέρων θεαμάτων τῆς θερινῆς ἐποχῆς.

Τὰ θερινὰ θεάτρα ἀργοῦσιν ἐν Ἀθήναις, μολοντί ὁ καύσων, τὰ ἔντομα, ὁ κανιορτός, τὰ παγωτά, αἱ ἐκ τῶν θησιμακίων ἀναθυμιάσεις, τὰ θαλάσσια λουτρά Ἀθηνῶν καὶ ὅλα τὰ κρεπόμενα τοῦ θεοῦς ἐτέθησαν ἤδη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Μόνον τὰ δύο λαϊκὰ θεάτρα τῆς παντομίμας λειτουργοῦντα ἤδη ἀφότου ὑπῆρχον ἀκόμη χιόνες ἐπὶ τῶν ὄρεων, ἐλκύουσιν καθ' ἐσπέραν πλῆθος ἀπειρον μικροσκοπικῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ θεατῶν, αἵτινες μετὰ θαυρώδους καὶ ταραχῆς συγκινήσεως ἔχουσι τὸ θέατρον νὰ παρίστανται εἰς τὴν διακοσιούστην ἐξόρυξιν τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Βελισσαρίου καὶ εἰς τὴν τριακοσιούστην ἀνεύρεσιν τῆς Γενοβέρας ὑπὸ τοῦ συζύγου τῆς.

Τὸ ἀληθές εἶνε ὅμως ὅτι ἂν δὲν ἐπῆρχοντο αἱ ἔκτακτοι αὐταὶ πολιτικαὶ περιστάσεις, ἡ ἐναρξὶς καὶ τῶν ἄλλων θερινῶν θεατρῶν θὰ ἦτο ἤδη γεγονός τετελεσμένον. Εἰς δραματικὸς ἑλληνικὸς θίασος, ὁ Μέγαλρος, τῶν ἀδελφῶν Ταβουλάρη εἶνε βέβαιον ὅτι πρόκειται μετ' ὀλίγου νὰ δώσῃ σειρὰν πρᾶσάσεων εἰς τὰ Ὀλύμπια. Κἄτι λέγεται ἐνταυτῷ καὶ περὶ ἰταλικοῦ μελοδράματος καὶ γαλλικοῦ κωμειδουλίου, πλὴν τὰ λεγόμενα εἶνε ἀκόμη ἀσαφῆ καὶ ἀόριστα.

Ἐν τούτοις, πρῶτον πάντων τὸ Φάληρον ἤρχισε νὰ δίδῃ σημεῖα ζωῆς, τὸ Φάληρον τὸ ἐκπεπτωκὸς μὲν ἀπὸ τοῦ πρώτου μεγαλείου, διατηροῦν ὅμως τὰ θέλητρα τῆς δράσου, τῆς ὑγιεινῆς θαλασσίας αὔρας, τῶν λουτρῶν, τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός, τῶν εἰς τὸ ὑπαιθρον καὶ παρὰ τὸ φλοισβίζον κύμα δεῖπνων. Τὴν ἐσπέραν τῆς σήμερον δίδεται ἐν τῷ αὐτόθι θεάτρῳ ἡ δευτέρα παράστασις περιεργατάτων ἐναερίων γυμνασμάτων ὑπὸ τῆς διασήμου ἰσπανίδος δεσποινίδος Ἀδέλας Γαρσία ὃ Τσίκο ἐπιλεγομένης «Ὁ Μαργαρίτης τῆς Ἀνδαλουσίας».

Ἡ δεσποινὶς φέρουσα τὸ ποιητικὸν τοῦτο ὄνομα, τὸ ὑπενθυμίζον γνωστοτάτους στίχους τοῦ Μυσσέ,

... Quand tu pensas faire mourir,
O ma perle d'Andalousie,
Ton vieux mari de jalousie
Et ton jeune amant de plaisir

ἐκτελεῖ, ὡς βεβαιούσι καὶ πιστοποιοῦσιν ἀποσπάσματα ἐκ διαφόρων εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων εἰς φύλλον ἐν ἀναδημασιευμένα, πολλὰ λίαν περίεργα καὶ πρωτοφανῆ γυμνάσματα ἐναερία, εὐστρωφίας, ἐπιδειξιότητος καὶ δυνάμεως ἐκτάκτου, μετὰ τοῦ συντρόφου τῆς κυρίου Κλάρκ καὶ ἑνὸς παιδίου. Προσθετέον ὅτι ἡ δεσποινὶς Ἀδέλα φημίζεται καὶ ἐπὶ καλλιγῆ, ὡς πᾶσαι αἱ προνομιοῦχοι συμπατριώτιδες τῆς, δὲν εἶνε δὲ ἀπίθανον νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα τῆς πρὸς πίστωσιν. Ὡστε ἡ τῆς ἐσπέρας ταύτης παράστασις ἔσται μίξ τῶν πρώτων φληρικῶν διασκεδάσεων καὶ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην δὲν θὰ παραμελήσωσιν οἱ πολυάριθμοι θαμῶνες τῆς προσφιλοῦς ἀκτῆς.

Ἀξενόμα

Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

Πατρίδα μου, πατρίδα μου γλυκεῖα
εἶπ' ὁ γιατρός αὐτὸς ποῦ σ' ἀντικρύζει,
κί' ἔσαις ζωαὶς σοῦ παίρνει ἡ Τουρκιὰ
τούσαις ζωαὶς ἐκεῖνος σοῦ χαρίζει.

Κ' ἔχει ὁ γιατρός ἀχόρταγη ἐλπίδα
λευγαρωμένη ἀγάπη, μοναχί,
τὴν ἐπιστήμη, ναί, καὶ τὴν πατρίδα
τὴ μὲν ἔς τὸ νοῦ, τὴν ἄλλη ἔς τὴν ψυχῆ.

Ἡ μάχη ἀρχινᾷ—τὰ παλληκάρια
μέσα ἔς τὰ βόλτα πέφτουνε μὲ βιά
καὶ σφάζονται καὶ σφάζουν σὰν λιοιτάρια
μονάχα γὰρ νὰ δώξουν τὴ σκλαβιά.

Κί' ὅταν τὰ χέρια πλέον ἀπακάνουν
καὶ κορμασθῆ ἔς τὰ στήθια ἡ προή,
τὸ βόλι τοῦς περρῆ, μὰ πρὶν πεθάνουν,
πάλι ὁ γιατρός τοῦς δίνει τὴ ζωή.

Πάλι ὁ γιατρός ἔς τὴ μάχη θὲ νὰ φέρῃ
τὰ πληγωμέν' ἀνδρεῖά σου παιδῶ
μὲ τὸ σπαθὶ ἀκούραστο ἔς τὸ χέρι,
μὲ τὴν ἐλπίδα μέσα ἔς τὴν καρδιά.

Κί' ἂν τὸ γιατρό, πατρίδα μου γλυκεῖα,
φαρμακεμένο βόλι τὸν ξαπλώσῃ,
χίλταϊς ζωαὶς σοῦ παίρνει ἡ Τουρκιὰ
μαζῆ μὲ τὸ γιατρό ποῦ θὰ σκοτώσῃ.

Guettiere

ΔΟΣΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΕΣΟΝΤΑΣ

Αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἡμῶν φύλλον ἐν τῇ Δ' σελίδι ὑπὸ τὸ μνημεῖον τῶν πεσόντων δημοσιευθεῖσαι δύο στροφαὶ πλήρεις ὁμολογουμένως αἰσθημάτων καὶ ἀρμονίας, γραφεῖσαι παρὰ τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου κ. Γ. Δροσίνη, ἐμελοποιήθησαν ἀμέσως παρὰ τοῦ γνωστοῦ ἐνταῦθα καὶ διακεκοιμένου μουσικοδιδασκάλου κ. Γεωργίου Λαμπίρη.

Ὁ κ. Λαμπίρης ἀκάματος εἰς τὸ ἔργον του οὐδέποτε ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν παρέλειψεν εἰς πᾶσαν κρίσιμόν τινα ἐθνικὴν περιστάσιν νὰ συντελέσῃ διὰ τοῦ ἔργου του εἰς τὴν ἔξαρσιν τοῦ κοινῆ φρονήματος καὶ εἰς τὸν ἐνθουσιασμόν. Πᾶσαι σχεδὸν αἱ ἐπὶ πατριωτικῶν θεμάτων μουσικαὶ αὐτοῦ συνθέσεις ἐγένοντο δημοτικωτάται, τῆς αὐτῆς δὲ ἀνεμφυβόλως θὰ τύχωσιν ὑποδοχῆς καὶ αἱ δύο τελευταῖαι, δηλαδὴ τὸ πρό τινων μηνῶν συντεθὲν παρ' αὐτοῦ θούριον